

Στα δυό μικρά, αλλά ιδιαίτερα περιεκτικά σε πληροφορίες κείμενα που ακολουθούν, περιγράφεται η πρακτική εξαναγκασμού εξόδου από την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) και επαναπροώθησης των προσφύγων στις χώρες τους, την οποία θα ακολουθήσει η ΕΕ από το αμέσως επόμενο διάστημα. Οι μέθοδοι και το όλο πνεύμα των αποφάσεων της ΕΕ που αναφέρονται, προκαλούν οργή, θυμίζοντας τη φασιστική πρακτική των Ναζί.

Αυτή είναι η ιμπεριαλιστική ΕΕ όλων των ευρωλάγνων και ευρωληγουόρηδων, του κατασκευασμένου μύθου περί «Ευρώπης των λαών», αλλά κι εκείνων που μέχρι σήμερα δεν θέλουν να καταλάβουν, ότι η έξοδος από την ευρωζώνη –αν υποθέσουμε ότι πραγματικά εννοούν αυτά που λένε- δεν αρκεί για να αποκτήσει η Ελλάδα μια στοιχειώδη εθνική κυριαρχία αν δεν βγει, το συντομότερο δυνατό, απ' τη κόλαση που ονομάζεται Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μετάφραση – Επιμέλεια: **Παναγιώτης Γαβάνας**

Αποτρεπτική δράση (I)

Παράλληλα με τις αποφάσεις που πήραν οι υπουργοί Εσωτερικών της ΕΕ τη Δευτέρα (14.09.2015), η κυβέρνηση της Γερμανίας προωθεί τη ριζοσπαστικοποίηση του ευρωπαϊκού καθεστώτος απέλασης. Το βασικό αποτέλεσμα των συζητήσεων των υπουργών Εσωτερικών ήταν η απόφαση για την κατασκευή στρατοπέδων εγκλεισμού στην Ελλάδα και την Ιταλία, από τα οποία θα πρέπει να «επιστρέφουν πίσω» στις πατρίδες τους οι πρόσφυγες που θεωρούνται ότι δεν έχουν δικαίωμα ασύλου. Σύμφωνα μ' ένα αντίστοιχο «σχέδιο δράσης» το πρακτορείο [όπως ονομάζεται] προστασίας των συνόρων της ΕΕ, FRONTEX, πρέπει να παίξει έναν «αποφασιστικό ρόλο». Για τις λεγόμενες «ομάδες επέμβασης» αυτής της υπηρεσίας, αρχικά προορίζεται ως αποστολή τους να πιάνουν τους πρόσφυγες μηδενός εξαιρουμένου και μέσω των μεταναστευτικών οδών καθώς και του «λαθρεμπορίου» να τους ανακρίνουν. Όποιος σ' αυτή την περίπτωση ταυτοποιείται ως «μη άξιος προστασίας», τότε μπορεί να απελαύνεται άμεσα -με ευθύνη του FRONTEX. Για το σκοπό αυτό ο FRONTEX αποκτά το δικαίωμα να ναυλώνει με «δική του ευθύνη» επιβατικά αεροσκάφη και να «παίρνει την πρωτοβουλία» για «επαναπροωθήσεις». Μέχρι στιγμής τα μέτρα αυτά είχαν το δικαίωμα να τα πάρουν αποκλειστικά οι υπηρεσίες καταστολής των κρατών-μελών της ΕΕ.

[Αναλυτικότερα]

Μετοίκηση αντί «δευτερεύουσα μετανάστευση»

Όπως ανακοίνωσε ο υπουργός Εσωτερικών της Γερμανίας Τόμας ντε Μεζιέρ (Χριστιανοδημοκρατική Ένωση / CDU), μετά από συνάντησή του με τους ομολόγους του της ΕΕ, οι υπουργοί Εσωτερικών της ΕΕ αποφάσισαν την κατασκευή «Κέντρων Υποδοχής» ή «Κέντρων Καταχώρησης» για τους πρόσφυγες στην Ιταλία και την Ελλάδα [1]. Στα στρατόπεδα αυτά θα πρέπει να κρατούνται όλοι οι μετανάστες που φτάνουν στην ΕΕ. Όποιος αποκτά πολιτικό άσυλο θα μπορεί στη συνέχεια να «μετοικίζει» στα άλλα κράτη της ΕΕ. Όλοι οι άλλοι απειλούνται με άμεση απέλαση. Ήδη, οι ρυθμίσεις της «μετοίκησης» ακολουθούν εδώ τις οδηγίες της γερμανικής κυβέρνησης για καταστολή, οι εκπρόσωποι της οποίας έκαναν λόγο στο παρελθόν ότι δεν πρέπει να προσφέρονται στους πρόσφυγες «υλικά κίνητρα». Έτσι για παράδειγμα, η Κομισιόν της ΕΕ (Ευρωπαϊκή Επιτροπή) συνιστά «στα άτομα που μετοίκησαν, τα οποία κάνουν αίτηση για άσυλο, επιβάλλεται να κάνουν έκθεση υποβολής υποχρεώσεων και για εγγύηση των συνθηκών πρόσληψης να διαθέτουν μόνο παροχές σε είδος (τρόφιμα, στέγη και ρουχισμός)». Παραπέρα αναφέρεται ότι «αυτοί

που μετοίκησαν» επιτρέπεται να «κάνουν χρήση διεθνών δικαιωμάτων προστασίας» μόνο στη χώρα στην οποία καθορίστηκε να μένουν και ότι δεν μπορούν να ταξιδεύουν παραπέρα σε άλλα κράτη της ΕΕ. Αυτό [σύμφωνα με την απόφαση] «θα έχει ως αποτέλεσμα μια αποτρεπτική επίδραση στην δευτερεύουσα μετανάστευση» [2].

Απελάσεις με σκοπό τη διατήρηση της αποδοχής

Για μια ριζοσπαστικοποίηση του καθεστώτος απέλασης που συνδέεται με την «μετοίκηση», ανώτατοι παράγοντες της γερμανικής κυβέρνησης έκαναν ό,τι μπορούσαν πριν από τη Διάσκεψη των υπουργών Εσωτερικών της ΕΕ. Η ομοσπονδιακή καγκελάρια Άνγκελα Μέρκελ (CDU) για παράδειγμα, ανέφερε ότι οι άνθρωποι που αφήνουν τις χώρες τους «από οικονομική ανέχεια», «δεν μπορούν να μείνουν στη Γερμανία» [3]. Ανάλογα εκφράστηκε και ο γερμανός υπουργός Εσωτερικών σε μια επιστολή προς το μέλος του γερμανικού κοινοβουλίου της κυβερνητικής συμμαχίας CDU/CSU και SPD. «Το άσυλο δεν μπορεί να είναι η απάντηση για την φτώχεια στο κόσμο», έγραψε ο ντε Μεζιέρ και ζήτησε να «διατηρηθεί οπωσδήποτε» η «διάκριση» ανάμεσα στους αιτούντες άσυλο και τους λεγόμενους οικονομικούς πρόσφυγες –«διαφορετικά βλάπτουμε την κοινωνική αποδοχή για όλες τις ανθρωπιστικές υποδοχές που γίνονται σε εμάς» [4].

Η κεντρική διεύθυνση για τις απελάσεις

Οι απελάσεις από κέντρα κράτησης στην Ελλάδα και την Ιταλία, η ίδρυση των οποίων αποφασίστηκε τώρα, πρέπει κατά προτεραιότητα να λάβουν χώρα υπό τη διεύθυνση του πρακτορείου προστασίας συνόρων, FRONTEX. Όπως δήλωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ο FRONTEX μελλοντικά θα παίζει «αποφασιστικό ρόλο» κατά την «επαναπροώθηση» των προσφύγων: «Το πρακτορείο έχει ως αποστολή να επικουρεί τα κράτη-μέλη κατά την επαναπροώθηση των παράνομων μεταναστών, ιδιαίτερα με την οργάνωση κοινών επιχειρήσεων επαναπροώθησης και τη διερεύνηση δοκιμασμένων πρακτικών για την απόκτηση ταξιδιωτικών εγγράφων και την απέλαση των μεταναστών». Επιπλέον, αναφέρεται ότι ο FRONTEX θα αναπτυχθεί σε «κεντρική υπηρεσία της ΕΕ» για την «ανταλλαγή πείρας και γνώσης» σε «ζητήματα επαναπροώθησης». Εκτός από τα 800 εκατομμύρια ευρώ, τα οποία διέθεσαν ήδη τα κράτη-μέλη της ΕΕ για την υλοποίηση των απελάσεων, επιδιώκεται τώρα να «αυξήσουν» τα [χρηματικά] μέσα της υπηρεσίας, σύμφωνα με δικές τους δηλώσεις, έως και 15 εκατομμύρια ευρώ» [5].

Στην ανάκριση

Το σχετικό «σχέδιο δράσης» της ΕΕ προβλέπει ότι στα κέντρα κράτησης στην Ιταλία και στην Ελλάδα («Hotspots») θα εγκατασταθούν οι λεγόμενες ομάδες επέμβασης του FRONTEX, οι οποίες θα αναλάβουν αρχικά την ταυτοποίηση των μεταναστών. Αν διαπιστωθεί ότι πρόσφυγες, που αιτούνται ασύλου, δεν έχουν την εθνικότητα που δήλωσαν, τότε, αναφέρεται, θα μπορούσαν να απελαθούν αμέσως [6]. Αναπόσπαστο μέρος των ανακρίσεων, που θα πραγματοποιούνται για αυτό τον σκοπό από τον FRONTEX («Screening Interviews»), αποτελεί η έρευνα των μεταναστών σε ό,τι αφορά τους δρόμους διαφυγής, τις μεθόδους της «παράνομης διέλευσης των συνόρων» και «των δικτύων λαθρεμπορίας». Οι πληροφορίες που θα συλλέγονται θα μπορούσαν να διαβιβαστούν άμεσα στα όργανα καταστολής, όπως την EUROPOL, αναφέρει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή [7].

Αυτο-υπεύθυνα και αυτεξούσια

Σύμφωνα με το «σχέδιο δράσης» της ΕΕ, ακόμη και οι ίδιες οι «επαναπροωθήσεις» θα διενεργούνται άμεσα από τον ίδιο το FRONTEX. Έως τώρα το πρακτορείο συντόνιζε μόνο τις συγκεντρωτικές απελάσεις που οργανώνονταν από τα κράτη-μέλη της ΕΕ («Joint Return Operations») –μια υπηρεσία, που μόνο αυτό το έτος έγινε χρήση της στη Γερμανία ήδη δώδεκα φορές. Τώρα προβλέπεται η εξουσιοδότηση του FRONTEX, με δική του πρωτοβουλία και ευθύνη να ναυλώνει για αυτό το σκοπό επιβατικά αεροσκάφη κάνοντας «επαναπροωθήσεις». Τα απαραίτητα προσωπικά έγγραφα για τις απελάσεις θα τα προσκομίζει

επίσης ο FRONTEX. Για αυτό το σκοπό ο FRONTEX θα μπορεί στις χώρες διέλευσης και προέλευσης των μεταναστών να χρησιμοποιεί «υπαλλήλους-συνδέσμους», κάτι, που όπως αναφέρεται, είναι ιδιαίτερα βολικό για τα κράτη εκείνα της ΕΕ που δεν έχουν αντίστοιχες διπλωματικές ή προξενικές σχέσεις [8].

Ολοκληρωμένο σύστημα

Επιπλέον, έχει σχεδιαστεί να αναπτυχθούν αρκετά οι «δυνάμεις που θα κάνουν αναλύσεις» του FRONTEX σε σχέση με την «παράνομη μετανάστευση». Έτσι, ο FRONTEX μελλοντικά θα παρακολουθεί επίσης τις κινήσεις ταξιδιού των προσφύγων μέσα στην ΕΕ, ώστε με αυτό τον τρόπο να εντοπίζει παράνομους μετανάστες και να τους απελαύνει. Τελικός στόχος είναι, σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η εφαρμογή ενός «ολοκληρωμένου συστήματος του μάνατζμεντ επαναπροώθησης», στο οποίο συμμετέχουν όλες οι ευρωπαϊκές υπηρεσίες καταστολής -υπό την αιγίδα του FRONTEX [9].

Γνωμοδότηση για τα ανθρώπινα δικαιώματα

Ο ίδιος ο FRONTEX υπολογίζει σ' αυτό το πλαίσιο προφανώς με μαζική αντίσταση από την πλευρά των οργανώσεων των προσφύγων και των αντιρατσιστικών πρωτοβουλιών. Ενόψει της επικείμενης δραστηρικής διεύρυνσης των αρμοδιοτήτων, που παραχωρούνται στον FRONTEX για απελάσεις, η διεύθυνσή του όχι χωρίς λόγο όρισε ένα «φόρουμ συμβούλων» που θα αποτελείται από εννέα μη κυβερνητικές οργανώσεις (Non Governmental Organizations / ΜΚΟ), μεταξύ αυτών τη Διεθνή Αμνηστία, την Κάριτας και τον Ερυθρό Σταυρό. Η επιτροπή αυτή, όπως παρουσιάζει το ζήτημα ο ίδιος ο FRONTEX, θα φροντίζει, ώστε οι επιχειρήσεις που θα πραγματοποιούνται από αυτόν να γίνονται πάντα με «σεβασμό στα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα» [10] -παρά το γεγονός ότι οι απελάσεις σαν τέτοιες αποτελούν σοβαρή παραβίαση του ανθρώπινου δικαιώματος στην ελευθερία κίνησης και εγκατάστασης.

Σημειώσεις

[1] Βλ. Neue Lager και Der "Hotspot Approach" zur Flüchtlingsabwehr.

[2] Europäische Kommission: Flüchtlingskrise: die Europäische Kommission handelt - Fragen und Antworten. Straßburg, 09.09.2015.

[3] Merkel will Armutsflüchtlinge schneller abschieben. www.zeit.de, 09.09.2015.

[4] De Maizière: Abschiebungen für Akzeptanz in Bevölkerung wichtig. de.reuters.com, 10.09.2015.

[5] Europäische Kommission: Flüchtlingskrise: die Europäische Kommission handelt - Fragen und Antworten. Straßburg, 09.09.2015.

[6] European Commission: EU Action Plan on return. Brussels 09.09.2015.

[7] European Commission: Explanatory note on the «Hotspot» approach. Brussels 2015.

[8], [9] European Commission: EU Action Plan on return. Brussels 09.09.2015.

[10] FRONTEX: Management Board Decision No. 29/2015 on the composition of the Frontex Consultative Forum on Fundamental Rights. Brussels 09.09.2015.

Αποτρεπτική δράση (II)

Η ριζοσπαστικοποίηση του ευρωπαϊκού καθεστώτος απέλασης που προωθείται από τη Γερμανία αντικατοπτρίζεται σ' ένα «Εγχειρίδιο» της Κομισιόν της ΕΕ (Ευρωπαϊκή Επιτροπή) με θέμα

«Επαναπροωθήσεις». Το επίσημο ντοκουμέντο δίνει οδηγίες στις υπηρεσίες καταστολής των κρατών-μελών της ΕΕ, να πάρουν «όλα τα αναγκαία μέτρα» κατά των προσφύγων, ώστε να τους αναγκάσουν να αναχωρήσουν από την ΕΕ. Κατά τις απελάσεις προβλέπεται ρητά η χρήση βίας –για παράδειγμα, χειροπέδες ή η υποχρεωτική χορήγηση αναισθητικών. Κάθε μετανάστης, που θα προσπαθήσει να αποφύγει την απέλαση ή εναντιωθεί σ' αυτήν, μπορεί, με βάση το «Εγχειρίδιο», να φυλακιστεί μέχρι δεκαοκτώ μήνες. Αυτό ισχύει επίσης και για παιδιά καθώς και για ολόκληρες οικογένειες και περιλαμβάνει την ψυχιατρικοποίηση «επιθετικών» κρατουμένων. Σε πρόσφυγες που έχουν απελαθεί μια φορά, μπορεί επιπλέον να τους επιβληθεί απαγόρευση εισόδου [στην ΕΕ] μέχρι και είκοσι χρόνια, αν με βάση την άποψη των υπηρεσιών, αποτελούν «απειλή για τη δημόσια τάξη». Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή το «Εγχειρίδιο» θα χρησιμεύει μελλοντικά στα όργανα καταστολής των κρατών-μελών της ΕΕ ως «σημαντικό εκπαιδευτικό εργαλείο» για την ενιαία υλοποίηση των «επαναπροωθήσεων».

[Αναλυτικότερα]

Ενιαία πρακτική απελάσεων

Όπως ανακοίνωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, επεξεργάστηκε ένα «Εγχειρίδιο», το οποίο δίνει «πρακτικές οδηγίες» στις υπηρεσίες καταστολής των κρατών-μελών της ΕΕ, για το «πως θα συνοδεύουν στην επιστροφή εκείνους τους μετανάστες, που δεν θα αποκτούν το δικαίωμα παραμονής στην Ευρωπαϊκή Ένωση» [1]. Το επίσημο ντοκουμέντο καταγράφει ανάλογα όλα τα «εργαλεία» τα οποία μπορούν να ληφθούν υπόψη κατά τις απελάσεις, και εξηγεί τις «συνθήκες για τη σύλληψη», καθώς και «τις συνθήκες κράτησης», τις «μεθόδους απέλασης» και «τις απαγορεύσεις εισόδου» [στην ΕΕ]. Δηλωμένος στόχος είναι η «ουσιαστική» και «αποτελεσματική» υλοποίηση των απελάσεων από όλη την ΕΕ [2], γι' αυτό μελλοντικά θα πρέπει όλα τα όργανα καταστολής της ΕΕ, που τους έχει ανατεθεί η εκτέλεση των «επαναπροωθήσεων», να εκπαιδευτούν με βάση αυτό το «Εγχειρίδιο».

Μέτρα εξαναγκασμού

Σύμφωνα με το «Εγχειρίδιο», τα όργανα καταστολής της ΕΕ καλούνται να λάβουν «όλα τα αναγκαία μέτρα» για να «εξαναγκάσουν» τους ανεπιθύμητους αλλοδαπούς προς «επιστροφή». Για το σκοπό αυτό στα άτομα που πρόκειται να απελαθούν, πρέπει αδιαμφισβήτητα «να τους γίνεται σαφές», ότι η «αντιστασιακή συμπεριφορά» ούτε θα γίνεται ανεκτή ούτε θα οδηγήσει σε «διακοπή της επιχείρησης». Ιδιαίτερη προσοχή δίνεται στο «Εγχειρίδιο» για τις απελάσεις με επιβατικό αεροσκάφος, οι οποίες μέχρι σήμερα αποτελούσαν τον κανόνα στην ΕΕ. Για το σκοπό αυτό πρέπει, σύμφωνα με το «Εγχειρίδιο», ο εκάστοτε πρόσφυγας αρχικά να ερευνάται «με μεγάλη ακρίβεια» και να του αφαιρούνται όλα τα αντικείμενα που θα μπορούσαν να αποτελέσουν «κίνδυνο για την ασφάλεια». Αν ο παράνομος μετανάστης προβάλλει αντίσταση στην απέλασή του, τότε δεν αποκλείονται επίσης «μέτρα εξαναγκασμού», όπως για παράδειγμα δέσιμο, εδώ όμως θα πρέπει να προσεχτεί, ώστε ο μετανάστης να μπορεί «να αναπνέει κανονικά». Το «Εγχειρίδιο» προβλέπει επίσης ακόμη και ήπια καταστολή του πρόσφυγα με αναγκαστική χορήγηση αναισθητικών –στο βαθμό που μπορεί να διασφαλιστεί έτσι η «ασφάλεια της πτήσης». Μόνο η «παράδοση» του παράνομου μετανάστη στις αρχές της χώρας του, αναφέρεται, πρέπει να πραγματοποιείται «χωρίς χειροπέδες ή άλλα δεσμά». Ρητά επιθυμητή είναι, αντίθετα, η απέλαση ασυνόδευτων παιδιών και νέων που ταξιδεύουν μόνοι τους [3].

Κράτηση πριν την απέλαση

Με σκοπό τον εξαναγκασμό για έξοδο [από την ΕΕ], μπορούν στην ΕΕ, σύμφωνα με το «Εγχειρίδιο», να βρίσκονται υπό κράτηση ανεπιθύμητοι αλλοδαποί μέχρι και δεκαοκτώ μήνες. Για αιτιολόγηση αρκεί η υπόθεση και μόνο των αρμόδιων αρχών καταστολής, ότι ο πρόσφυγας σκοπεύει να αποφύγει την «επιστροφή» του ή να την εμποδίσει. Ως τεκμήριο για αυτό ισχύουν κατά το «Εγχειρίδιο» οι προηγούμενες ενέργειες του ενδιαφερόμενου, οι οποίες οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η συμπεριφορά του μπορεί

«ενδεχομένως να μην συμφωνεί με το νόμο». Για ιδιαίτερα «επιθετικούς» κρατούμενους πριν την απέλαση προβλέπεται η διαμονή σε «ειδικά κέντρα» -σε περίπτωση που αυτό κριθεί αναγκαίο για «ιατρικούς λόγους», τότε, όπως αναφέρεται, είναι πιθανό να ληφθεί υπόψη ακόμη και η εισαγωγή σε κλειστό ψυχιατρείο. Η κράτηση πριν την απέλαση προβλέπεται επίσης ρητά και για τα παιδιά καθώς και για ολόκληρες οικογένειες [4].

Αμοιβή και τιμωρία

Παράλληλα, το «Εγχειρίδιο» αναφέρει ένα πλήθος από κατασταλτικές «εναλλακτικές λύσεις» για την κράτηση πριν την απέλαση. Πιθανοί, μεταξύ άλλων, είναι περιορισμοί στη διαμονή, η επιβολή μιας αυστηρής υποχρέωσης να δηλώνεται παρουσία στην αστυνομία, η αφαίρεση προσωπικών εγγράφων, η «ηλεκτρονική επιτήρηση» των προσφύγων, ή η υποχρέωση να παρέχουν ένα «ποσό ως εγγύηση». Τα μέτρα που αναφέρθηκαν θα μπορούσαν πάλι να συνδεθούν με μια «ατομική συμβουλευτική» την οποία θα φέρει σε πέρας ένας από τους κοινωνικούς λειτουργούς, ο οποίος, όπως αναφέρεται, θα παρουσιάζει στον εκάστοτε πρόσφυγα τα πλεονεκτήματα μιας «εθελοντικής επιστροφής» στην πατρίδα του. Στην ιδανική περίπτωση με έναν «κατάλληλο συνδυασμό από αμοιβές και τιμωρίες» ο μετανάστης θα φέρεται σε θέση να «συνεργάζεται» ήδη «πρόωρα» με τις αρχές απέλασης, αναφέρει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή [5].

Απαγορεύσεις εισόδου

Πρόσφυγες που έχουν απελαθεί μια φορά, μπορεί, σύμφωνα με το «Εγχειρίδιο», να τους επιβάλλεται απαγόρευση επανεισόδου μέχρι και είκοσι έτη. Ο κανονισμός αφορά κυρίως σε μετανάστες, τους οποίους οι αρμόδιες αρχές τούς έχει θεωρήσει ως «κίνδυνο» για τη «δημόσια τάξη» ή την «εθνική ασφάλεια». Μια αντίστοιχη «απειλή», συνεπώς, θεωρείται όταν ο μετανάστης στο παρελθόν έχει παραβεί τις διατάξεις ενός κράτους-μέλους της ΕΕ, που αφορούν στο καθεστώς δικαίου για τους αλλοδαπούς ή αυτό της διαμονής. Συνεπώς, οι απαγορεύσεις εισόδου, σύμφωνα με το «Εγχειρίδιο», δεν ισχύουν μόνο για το εθνικό πλαίσιο, αλλά και για όλη την ΕΕ. Αυτό εγγυάται από την άμεση καταχώρηση στο λεγόμενο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν, στις βάσεις δεδομένων του οποίου έχουν αποθηκευτεί οι ανεπιθύμητοι αλλοδαποί και στο οποίο, όπως αναφέρεται, οι αρχές προστασίας των συνόρων της ΕΕ έχουν αποκλειστική πρόσβαση. Σαφής επιθυμία εδώ είναι ένα «αποτρεπτικό φαινόμενο» [6].

Εποπτεία

Όπως και με το πρακτορείο για την προστασία των συνόρων της ΕΕ, FRONTEX, οι αρμοδιότητες του οποίου αυτό το διάστημα έχουν διευρυνθεί πάρα πολύ, και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φοβάται προφανώς μια μαζική αντίσταση ενάντια στην «πρακτική επαναπροώθησης» που προτείνεται από αυτήν. Όχι χωρίς λόγο, στο «Εγχειρίδιο» ζητείται η τοποθέτηση εθνικών «Επιτροπών Ελέγχου» για την «εποπτεία» των απελάσεων. Η υπενθύμιση περί «ουδετερότητας» των αντίστοιχων «ομάδων παρακολούθησης» δεν θα είναι όμως πάρα πολύ μακριά: Δηλωμένος στόχος είναι να προστατευθούν από την «άδικη κριτική» εκείνοι που εξαναγκάζουν τους πρόσφυγες παρά τη θέλησή τους να εγκαταλείψουν την ΕΕ με εξαναγκασμό και βία [8].

Σημειώσεις

[1] Europäische Kommission: Flüchtlingskrise: die Europäische Kommission handelt. Straßburg 09.09.2015.

[2] Europäische Kommission: Flüchtlingskrise: die Europäische Kommission handelt – Fragen und Antworten. Straßburg 09.09.2015.

[3], [4], [5], [6] European Commission: Return Handbook. Brussels 09.09.2015.

[7] Βλ. το πιο πάνω κείμενο: «Αποτρεπτική δράση (I)»

[8] European Commission: Return Handbook. Brussels 09.09.2015.

Πηγή: german-foreign-policy.com, 16 και 18/09/2015

orizondas.blogspot.gr